

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਬਾਲਮੇਕੰਦ ਲਾਲ ਮਲਿਕ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1958 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 425-ਡੀ.

ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V ਦਾ 1908)- ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 17- ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ- ਦਾ ਘੇਰਾ- ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ- ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਧ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੌਤ-ਸਹਿ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਘਟੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ- ਸੇਧ- ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੇਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਧ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲਾਗਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੇਧ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 17 ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕੇਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਵਿਧੀ. ਸਥਿਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਸੇਧ ਦੀ ਅਰਦਾਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧੀ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਯਸ਼ਪਾਲ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਾ। ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦੀ ਥੋਟਲ ਜਾਂਚ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪਦਾਰਥ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 115, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1958 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦਾਅਵਾ: ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 274.44nP, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ 1,682.56nP, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 712 ਰੁਪਏ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਵੇਹਰਾ।

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਦੁਆ, ਜੇ.— ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1958 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰ. 425-ਡੀ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰ. 426-ਡੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ।

2. ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਲਮੇਕੰਦ ਲਾਈ ਮਲਿਕ, 26 ਜੁਲਾਈ, 1922 ਨੂੰ ਉੱਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸ ਓਵਰਸੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਓਵਰਸੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ 30 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 256.12 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ

ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸੋਧਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 274.44 ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ p.m ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ। 1,682.56 nP. ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਅਧੀਨ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸਸ਼ਿਪ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਕਲੇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਧ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। 970.56 nP. 31 ਮਾਰਚ, 1957 ਤੱਕ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ, ਕਲੇਮ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਟਿਸਸ਼ਿਪ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। 712 ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

3. ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਇਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ, ਨੂੰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ। ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਰੈਚੁਟੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਖੇਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 12 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ, ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, 19 ਮਈ, 1958 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ 12 ਮਈ, 1958 ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1958 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 425-ਡੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ।

4. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17 ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਇਹ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਘਟੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1958 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੋਕ ਸੀ। ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਸੋਧ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ

' ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਜੇ 7 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1958 ਦੀ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 426-ਡੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ।

5. ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਗੱਲ ' ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਬੇਲੋੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ' ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹੱਕ ਦੇ ਤੌਰ ' ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਦਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਸਥਾਪਨਾ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਬਲ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੈਸਲੀ ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਹੈਨਸ ਥਾਮਸ ਗਿੱਡੀ (1), ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ' ਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਐਕਟ, 1903 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ' ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਯੋਗ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਔਸਤਨ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਬੋਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਗਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਜਬ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੰਗਦਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ' ਤੇ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਰੂਪ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਰਾਹਤ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਕੱਤਰ ਬਨਾਮ ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਮਿੱਤਰਾ (1)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ

ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 8 ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ' ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ' ਤੇ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ (2), ਦੀ ਉਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ 1958 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰ. 425-ਡੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ' ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।

7. ਹੁਣ 1958 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰ. 426-ਡੀ ' ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਿਅਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ' ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 17 ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਮੋਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ' ਤੇ ਸੇਧ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਕਲੀ ਗਲਪ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੂਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1958, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧੀ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਅਧੀਨਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਥ੍ਰੋਟਲ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪਦਾਰਥ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ' ਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

8. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ। ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਲਾਗਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9. ਜੇ ਕੁਝ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ 7 ਅਗਸਤ, 1958 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। 30 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।